

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante S

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

facit fructus. Quia sol vivendi vsus ministerat orlandis: quia illa prius diuine operationis viuificatione sunt edita. Quia sol in hos viuendi vsus veniret orlandis. i. qui nascituri sunt. Originarij qui ex ad scripturis nati sunt in ipso solo vt ois. liiij. Origo. pe. p. gen. 2. Un originale adiectiuus vt culpa originalis Ortus. a. um. participium mo natus: vt ego ortus suz bergomi quod qd resurrexi vel pdixi: vt ortus e sol. Ortus. tus. nome figt natiuitate. Li. No nobis solu nati sum. ortusqz nostri parte patria vedicat pte amici. Interdu sur rectione vt solis ortus Interdu locu i quo surgit vt ab ortu solis vsqz ad occasum. Ortus. orti locus in vrbe vel i villa in quo arbores herbe z ole ra oriunt. Un z ab oriendo dicit q in hac agri spe pluresqz alibi herbe p totu annu oziant z oia q i ortis oriunt ab oriendo olera dicit. Apud antiquos omnis villa ortus dicebat qz ibi q arma cape possent ozirent. Sunt q ita separer. vt ortus tam singulari qz plurali numero ortum olitorum. i. herbarum significat. In plurali duntaxat arborarium qui a no stris pomarium a grecis παραδεισος paradisi vocaf: vt orti Salustiani. Quidam tamen aspirant vt differat a participio z nomine ortus. Alij in medio aspiranduz censent ab ortibus rectum deducetes quoniam in rectas quasda lineas distinguatur. Ab ortus sunt diminutiuu.

Ortus z orticellus Epicurus pimus orti magister existimat. 2. Orti pefiles: q supra edificia scilicet vel supra colinas erecti pedet. Orti hesperidu mēbabilis habet i qb oleastri tantu viruerit Orno. as. pulchru facio. Li. li. i. tuf. Nocturnaqz celi formā vndiqz syderibus ornata. Et ornare pprepare aptare qd lingua vernacula dicimus meter in ponto Plan. in cap. Ego ibo vt cōueniā senē dicā sibi vt sibi penū aliud ornet. Idē in eadem No ornatis vos istic apud vos nuptias. Itē honorare. Lic. Lesari. Neqz vllius officij certū nomē peto beniuolentiā tuā liberalitatē peto neqz ipedio quo minus si tibi ita placuerit et hīce eū omnes glorie insignibus. Huius pposita. Adorno qd ē desuper orno. Lu. li. primo. Flamine Joui asiduū sacerdotē creatū insigniqz vestē z curruli regia sella adorna uit. Est et adornare bene appare. Plau. i. cas. Intro abi vxoz atqz adorna nuptias. Erorno. z suborno de quibus alibi.

Ornat. a. um. q bonis artibz instruct. ē siue q honores adept. ē Ornat. us. accipit p cultu qd qz ornaf. Un dicim ornati regū Ornamentum ornatus apparatus. z qzqz bonoz dicitur. Li. Licinio. Suscepiqz mibi perpetuam ppugnationez pro omnibus ornamentis tuis. i. honoribus.

Ornix grece latine ales gallina.

Ornithon. auariuz. Nam ornithas grece antes vocat. Var. Ornithones auaria sunt in quibus stabulantur turdi pauone z omnes alites que intra parietes vllē solētpauci apud gre eos opvici hoc scribitur.

Ornithozophium. idem est quod ornithon.

Ornithoboscion locus ad ascendū gallinas z aues. Varr. De his qui ornithoboscion instituere volunt.

Orontes nomen viri: z nomen fluij qui diuidit syriam ab antiochia. Est z nomen montis inter quem z orontem fluium vbs antiochia posita est. hinc Oronteus. a. um. Poper Aut quod orontea crines pfundere myrrha.

Oropygium vide in dictione oropygium.

Orphan. qui caret patre pzfidiqz paterno: quiqz summo pere illius opem desiderat grecom est. Pupillus qui caret patre: sed non pzfidio paterno cum tutore iuuetur.

Orpheus poeta seu vates Calliopes z appollinis filius thrac fuit. h lyre studiosissim. extitit quā dono a mercurio habuit. Sui z alius orphe. oegri filius vn. ex argonautis ciconuz rex. Orpheus a. uz. idē qd thracius. Mar. Quicqd in orpbeo rhodope spectasse teatro dicit exhibuit cesar arena tibi.

Orthe. dicuntur a grecis Meniana edificia.

Ortho. grece latine rectus ē. Szi ppositiōe tātu. Orthoo dirigo.

Orthographia recta scriptura vel recta pictura.

Orthodoxus. hō recte opiniōis siue sententię aut fidei. Aofa eni gloriā z existimatiōe siue opiniōem z sententiā significat. Orthodoxia. recta opiniō.

Orthogonius rectus angulus qd ex vtraqz pte equalis est. Orthopnoici. asthmatici dicit qd ea anhelitus difficultate habet vt nisi recta ceruice stēt spirare nō possint. Orthopnoea ipsa passio. orthon. n. rectū vsveō spiro. Est. n. circa fauces maris qd apud grecos aliud atqz aliud nomē by put se magis minusqz itēdit oē trī inspiradi difficultate ofisit. Si difficultas hęc oū modica ē Avoσvoia grece dicitur cū vehemētiōr z spirare eger sine anhelatōe nō pōt. Aδua vocaf Lum accessu id quoqz vt spirare nō possit nisi recta ceruice spirit. traba opoσvoia appellatur. Ab his d. spnoici Asthmatici orthopnoici a latins vo vno vocabulo suspiriosi dicuntur.

Orthopeia: emendata cum suauitate expositio.

Orthominum: genus lini qd fit ppanicula palustris arundinis.

Orthocorybantū populi quidam scythie.

Ortyx. gis. auis que coturnix: z vulgo Analea dicitur.

Ortygometra. pe. cor. rex coturnici maior aliquāto ac nigrior. auis dicta qd vne sit ac moderatit coturnici. opone eni ex opovē vsveopu mētura nō trī coturnix idē qd querquedula.

Orthygia istula i egeo qd ēt Dolos dicitur orthygia Solino teste: qz i ea prio vire sunt coturnices qd greci ortygas vocat nos a sono vocis gleas dicim. Sui z alia h noie istula circa siciliā qd pōtē iugit Syracusis z fontē hzaretbulas hęc op postro plemyrj sicilie amnis de q Virg. li. iij. Sicario pnta sinu iacet istula 3 plemyrj vndoluz nomē dicitere pōre orthygia alpbgu fama ē huc elidis amne occultas egisse vias subter mare q nūc ore aretbulā tuo sculis cōfundit vndis

Oryx. origis aial qd pcpue in getulia nascit fertur cōstrare ac cōtneri solis radios caniculāqz adorare. Est et capraruz gne de quo habet in venturologio. qd sit immūdu a dndaz solus vocaf cōtrario vestit pilo z ad caput verfo. Lol. li. r. Serē pcedens vt capreoli damēqz neciniuus oryxum ceruozū qz gna z apozum modo lautituz z voluptatibus dominoz seruunt modo que stuiac redditis

Os. ozis ppue cōcūm illud intra qd sūt lingua z dentes. Os. cōtinu dētes aut vtraqz pte ozis sūt vt equo: aut superiore priores nō sunt vt bobus ombus. Quāqz os ponit pro facie. Vir. Os bumerosqz deo filis. Et de bantis ē d. Idē. Oratator: dextra detozit equozū. Neqz solū de facie dicit sed et de tota spē q cernitur: z qdqd i aliqua re pz os dicit pōt. Idē Quā si qz ferro potuit rescidere sumū vlcis os. Qui. pro naqz cū spectet a talia cetera terrā os hōi sublimē dedit. Os leonis gns herbe floze faciens purpureū. Lol. Narcissqz comas z hiatis seta leonis ora feri. Sciēdū qd os pducitur et hz oēs casus plures pter gni. ozū. Vir. li. viij. Cōponēs manibusqz man. atqz ozib. oza hui. nōls derinatina sūt Oculor. ostiū oro. oraculū ozariū osculū Ozio. ozdior. ozdio oza omē ozificū. z hz aliquos ozido. os ofis qd z ofsum dicit pōt Pacuuius. Ofsum inbumatū solidamentum corporis vocatur qd nodatū z adiunctū inuicem nervis alligant natura hinc cōponitur exos. qd est sine esse. Lucil. Exos z exanguis tumidos perflectuat artus. Jnde Exosso. as.

Osculū diminutiuū puuz os. qd ē 3. Puz. q nō vult osculū tenere figtuz pmititū. Qui. li. i. De. Uidet igne micantes syderibus similes oculos videt oscula. Idē de daphne. Uidet oscula q nō ē vidisse satis. Et osculū qd dat amicis vt ē illud. Osculo filii hōis tradis: Nā in bafādo labia ofringunt z os parū fieri videt z expozigit in osculū. Differūt aut hęc inter se osculū bafuz z suauū qd osculū officia sit: vt cū ē lōgū quo redeuntē salutamus atqz osculamur. Bafuz pudicōzū vt patris in filium suauim voluptatis a suauitate dictum.

Oscillū cū. c. diminutiuū ē a diminutiuo osculuz p puo ore sicut a tātulo tātilluz. Lol. li. ij. Reliquuz qd sup ē seminis tābulatuz quo sumus. puenit optime reponas qm si humor in uaserit vermes gignit q sil atqz oscilla lupillozum adederint reliqz psenasci nō pōt. Oscilla ēt sigillā z puē imaguncule q arte fictilli fugebantur z venales. pponēbant qbus homines p se atqz suis saturno piacula faciebāt: vt inquit Macr. Virg. li. ij.

inquit Lini. in ipso maris fluminisq; confinio vt totius mundi opes illo veluti maritimo vrbis hoipino reperient. Ab hac ostiensis dicti ostiensis ager: ostiensis porta romę eo qđ ostia verius ducatur. Ea nunc sancti Pauli porta appellatur.

Ostiatim. per singula ostia. Quintil. Nec sectanda singula et velut ostiatim pulsanda.

Ostiarus. ostij custos. Luins se. est ostiaria: vt ancilla ostiaria in euangelio.

Ostraciū. latine testa grece oσpakop. Vñ testaceū pauimentū vulgo nūc ostraciū vocat. Dic ostracinus relegationis gñs. Nā ciuitates antiquas qđ pplari statu regebant eos qđ supercellere videbant vel pp vitias: vel pp amicos alienane potētia ex ciuitate relegare solebat ad ips: sic docet Arist. li. iij. poly. Athenienses vō exilio decēnali multare cōsueuerāt potētes nimis et excellētes glia viros. Et h' exili. gñs ostracinon appellauerūt qđ reptus ē nō ad castigādā iprobitatē: s; ad potētia moderādā. Ostracinus at ab ostraco. i. calculo sine testula nomē sortit: ē qđ in hūc modū athēnis pangebāt. Ostraci viritim in exilio dabāt qđ in qbus nomē illius pscribebat quē vrbē cedere voluisset. Magratus vō qđ huic negotio p̄erant vniuersos sil calculos rececebāt qđ nisi sex milia numerū excessissent nihil sectū eē idicabāt. Ubi vō vltim' nuer' repertus fuisset eū decem annos exilio afficiebāt. h' ostracin' mos tbenistocles Lymō et Aristides multati fuere. De Aristide legimus cū iuxta eū qđā rusticus illiterat' federet ipsi Aristide. testam dedisse vt nomen suum scriberet. Admiratus in aristides iterrogauit nūqđ istū cognosceret. Minime inquit. Sed qđ certi ita sentiunt ego quoq; ita censo eū esse dammandum. Hoc latini testularis exilium vocant.

Ostrū muricis siue conchylij ac purpure color. Conchyliū enī murex et ostrū in eadē significatione sumunt. Virg. Lyrig ardebat murice lena. Idē vt gēma bibat et sarrano dormiat ostro. Iuue. Non ego nō fugiam conchyliā. i. murice infecta. Excipit tñ ostrū a cōchyli marino et quo purpura inficit. Luins vt Uict. inquit nō minores sunt qđ ceterarū rep nām cōsiderantib' admiratiōes qđ h' non in oibus locis quibus nascatur vni' generis colorē sed solis cursu nāliter tēperet. Itaq; qđ legit i poto et gallia: qđbe regiones sunt prime ad septentrionem et occidentem inuenitur lincū. Quod aut legitur ad equinoctialem orientē et occidentem inuenitur violaceo colore Quod vero meridians regionibus excipitur rubra p̄creatur potestate ea cōchyliā cui sint recta ferramenta circa scindunt et qbus plagis purpurea sanies vt lachryma pfluens excussa i mortariis terēdo cōparatur. Et qđ ex cōchyliā marinarū testis eximif iō ostrū est vocitatū. Igit' Muricis siue cōchylij liquor qđ et ostrū dī tēperatura artificis adhibita fere purpure' fit hoc ē in violaceuz tendens. Sed hęc apud auctores cōfunduntur. Muricē et ostrū et tyruum p purpura ponētes. Sciendū quoq; est qđ cōchē et ostrēa dñr firmioz testē p̄fices. Cōchē que testam leuem habent ac politam vniiformiter rugatam siue denticulatam.

Ostrea que a spaz scabrazq; testā hñt: qñis gñalr ostrea quoq; cōchē dicatur. Item que ex vno tñ latere testā hñt. alteros scopulis aut lapidib' alterine materie adberet. Nā testē ipe duriores pprie cōchē dñr qles sunt cōchleaz Seneca. Quid ostrēuz sapiat: qđ multus optime nosti. Dicta ostrea a greco. Nā sicut nos a testa testitudinē vocamus siue aial qđ veluti testa textū est: siue id gñs edificij qđ ex testa est cōpositū. vel ad testudinis similitudinem factū. Sic greci oσ' tpeat: αω' τογ oσpakop. nomiauerūt. Dñr ē ostrēg se. ge. Hel. Ostrēg senescēte luna i vberē macre tenues eructe sunt. crescēte luna pinguescūt. Spondylus dī callosum illud rotūdū albicās qđ iutus bz i medio a similitudine spōdyli qđ nos verticū dī cimus. Nā reliqua caro circūpersa lacina dicitur.

Ostreatus. a. um. ponit p dno atq; aspo. Plau. Itaq; iam qđ ostrreatum tergum vlcerebus gestat.

Ostrineus. a. um. qđ est ex ostro.

Ostus cū suis cōpositis exosus et posus pticipia sunt: siue participioz mō capiunt. De qbus in dictione perosus. Jungitur

aut vsus cū actō et actiue sumit: vt osus sum. osus exosus est p odi odisti odit. Participiū quoq; futuri tēposi vsurus et osor verbale ab osum supino fuit que festus ab odio sumit. h' nō fit in vsu. Plau. in am. Inimicos semp ofa sum obueri. i. odi. Osurus. L. in Lel. Negabat vllam vocem inimicio rem amicitie potuisse reperiri qđ eius qui dixisset ita amari oportere vt aliqñ esset osurus osor. Plau. in aff. Dadidum nihil icontinētē atq; osorē vrozis sue. i. qđ odit vrozē suam. Sciēdū qđ in osus terminata qđā significat babundinē siue vebemētiā copiāue: aut affectionē: vt aiosus: igenosus: neruosus: saxosus: aquosus: qđ h'z copiā saxoz nertoz: ingenij: ai Uinosus: libidinosus: mulierosus seditiosus factiosus qui amat vinū libidines mulieres seditiōes factiones. Quędam actionē: vt studiosus stomachosus et meliosus: qđ operam dat studio: qđ stomachat: qđ et meliā facit. Quędā passionem vt oiosus: inuidiosus qui habet odio et cui inuidet. Quędā actiue et passiuę accipi possunt: vt formidolosus laboriosus operosus voluptuosus religiosus.

ante T

Otides. anicūlę pdicibus similes que breui volatu cito lassant.

Otbyz mons thessalię.

Otbyzades nomen lacedemonij viri tā pme qđ tertie decli. est.

ante U

Ouis. a greco oi et interposita. u. pp biatū significat pecudem.

Ouinus. na. nū. qđ ex oue ē. vt pellis ouina a quo ouillus. la. lū.

Ouillus. a. um. Ply. li. xii. Quin et ouillo fimo vti qñ aliud bęr beferet. diminutiuum est ab ouinus.

Ouile. locus in quo oues morari solent.

Ouiaria. g. ouium multitudo. Carr. in prologo lib. ii. de reruf. quod eo facilius faciam qđ et ipse pecuniaris buni grandes in apulia ouarias: et reatino equarias.

Ouarius. a. um. possessiuū ab oue deriuatū. Lol. li. viii. Et quis de ouarico satis dictū est: ad caprinū pecus nunc reuertar.

Ouicula diminutiuum significat paruam ouem.

Ouum ab owp. interposita. u. euphonię causa.

Ouo. as. letoz. et letitia vociferādo seneca: edo demōstro. Liu. lib. i. Romani ouantes ac gratulantes. Doxtium accipiunt eo maiori cum gaudio quo prope metum res fuerat.

Ouatio: vt est ab ouo. as. sigt puū triūphū que faciebāt ouātes qđ nō in curru s; pedes ouali corona redētes ex pugnam cū bellū nō erat indictū: vel sine sanguine effectum. Ab obe gaudētiū interiectione: vt sit ouatio qñ obatio. Iuue. Satur est cū picit Hora. obe bacche. Uel a voce militū que fiebat geminata. oo. littera p interpositionē. u. euphonię cā. Utantes ab ouū sit sigt tēpus quo gallinę oua faciūt vt vernatio melatio pullatio. Ply. Lerta luna capiendum censent tanq; congruere ouationem et serpentium humani sit arbitrij.

Ouatus. a. um. qđ est in similitudine oui factū. Ply. Alise turbina tio pyri: alius ouata spēs cen maloz aliqbus. Dinc onatū aux ouo auratū qñ oui albo antea illinito gra ac marmorea auri et argēti laminis decorent. Nec obstat qđ ouū hēat primā lō gā. Pleraq; enī deriuatiua p̄mitioz nāz nō seruāt. Perit'. Dinc illud subijt auro sacras qđ ouato perducis facias. Hoc Ply. li. xix. v. de marmorib' loquēs inuenere vñ cū inqđ. Ut ouatus eēt numidicus vt purpura distingueref sinadicus.

Nōnulli ouatū aurū dicit aum: ouatiōe victoriaz qñitū: vel ingens et copiosum quantum ouationibus comperatur.

Oualis et hoc ouale: quod ad ouationes pertinet: vt Oualis corona que ex myrto fiebat.

ante X

Oxus. amnis ortus i lacu oria vt inqđ Ptol. sine Oro vt Soli.

Orys. masculini generis et ory. neutri indeclinabile acutum cū tum et veloz significat. Oros neutri generis siue oreos acutum orys. idis pro vase acci.

Orya. grece. acutus accentus latine dicitur.

Orybapum: latine acetabulum. ab acetō habet pe. cot.